

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

Quod multum prodest in calamitatibus recolere passiones Christi. ca. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

Quod multum prodest in calamitatibus recolere passionē Christi.

Caput XXIII.

IN omnī autem pressura & afflictione siue mentis siue corporis, commodissimum erit, domini saluatoris labores atq; dolores pro nobis vltro susceptos ad memoriam reuocare, secumq; ratiocinari ac dicere: Quis ego sum, vt aduersis præsentium infelicitatum in casibus grauari debeam, cum dominus meus, quamdiu in terris versatus ast, non otio delectatus sit, sed fatigatio: non voluptatem vllam corporis appetierit, sed tribulationes & angustias & cruciatus & conuitia & probra ab impijs illata, & acerbissimam atq; despiciatissimam crucis mortem? Ille saluandi mei gratia qui perieram, cum deus esset, hominem assumpsit: homo factus nunquam conquieuit, Iudæam, Galilæam, Samariam per agrando, ignaros instruere, ægros curare, mortuos sufficere, multa mira & incredibilia operari. Cumque in omnibus diues esset, elegit sibi paupertatem, aliorum impensis vitam sustentauit, alicno vsus est hospitio, esuriuit, sitiuit, fatigatus est: flesse pluries legitur, risisse nunquam. Adhuc puer quæsusitus est ad necem: deinde ad ultus, odia semper perpessus est impiorum, a discipulo venditus ac proditus est, a Iudæis comprehensus & affictus, & qui peccatum non fecerat, ligatur, accusatur, falso testimonio circumuenitur, conspuitur, alapis cæditur, deluzitur, maledicitur, spinis coronatur, harundine verberatur, nudus flagella sustinet, nudus crucem ascendit, in manibus ac pedibus plegas patitur clavos lanceæ in latere, atq; de tot vulneribus manante cruce re totus perfunditur. Cumq; moriens sitiret, aceto felleq; potatur: tam dire consumptus, hostiam se deo patri pro omnibus obtulit. Quis sum ego vt indignus, & iniquo animo feram, si qua mihi calamitas incidat, si quod incommodum patiar, si qua me inuidorum infestet persecutio, cum præsertim nihil mali mihi inferri

pōssit, quod peccata mea non merentur? Non ergo gra
uate perpetiar, quod iuste irrogatur, sed dominum me
um deprecabor, vt concedat mihi in omnibus patienti
am, & in ipsa patientia scelerum meorum purgatiōem
atque veniam: vt qui me dignatus est facere laboꝝ suo
rum participem, faciat tandem & gloriæ consortem,
dicente Apostolo: Sicut socii passionum estis, sic eritis
& consolationis. Et iterum: Si inquit commortui sumus
& conuiuemus; si sustinebimus, & conregnabimus. Iḡi
tur siue persecutionis turbo totam inuaserit ecclesiam
siue priuata lacescit fuerimus inuidia, siue opes vis ali
qua rapuerit, siue morbi sœuierint, siue charissimorum
mortes frequentarint, siue aliud aliquid aduersi accide
rit de omnibus gratias agere nos oportebit, & in om
nibus confiteri ac dicere. Iustus es domine, & rectum
iudicium tuum. Scriptum est enim: In crepationem do
mini ne reprobes, quia ipse vulnerat & medetur, percu
tit & manus eius sanabunt. Paulus & Sylas in Macedo
nia virgis cæsi, carceri traditi, in vincula coniecti, deo
laudes decantant. Et ipse dominus noster accepto cali
ce gratias egit, vt nobis dōcumento esset ad persoñen
das gratias deo, quories aduersitate aliqua grauati fue
rimus atque afficti. Per calicem em̄ tribulationes mun
di huius intelligimus, iuxta illud, Transeat a me calix
iste. Cuius igitur prouidentia cuncta contingunt, illi
de cunctis gratiæ agantur, vt per hoc probetur, nos
& patientes esse in aduersis, & in p̄sporis non ingratis.

2.Cori.1.
1.Tim.2

Iob.5.

Act.16

De impatientiæ vītio erga deum.

Caput xxiiij.

ET quoniam ȳtus optabilior atq; amabilior fit vi
tiæ comparatione, refusat vt euoluamus impatiē
tia mala. Per impatientiam murmurauerunt Isra
elitæ egressi de Aegypto, cū elurirēt in deserto Syn, &
iterum in Raphad in cum sitirent. Saturauit q; illos do
minus manna de cælo pluente, & aquis fluentib; de pe
tra. Vide quam mitis, quam misericors est deus, non cō
tinuo impatientiam nostram punit, sed interdum votis

Exod.16.
Exod.17.